

İNAYET TURİZM

ALPER AKÇAM

(Oyun, 1 perde)

Oyuncular: Taso (yaşlı köylü), Kaso (genç köylü), Meyri (yaşlı köylü kadın), Leyli (genç köylü kadın), Muavin Selo, öğretmen Tahsin, Kiraz hala (köylü kadın), Naz hanım (gösteriş budalası kadın), sürücü Halim, polis memuru, (6 erkek, 4 kadın)

Sahne açılışında üzerinde İNAYET TURİZM yazan bir otobüsün yan görünüşü vardır. Bagaj kapağı ve orta biniş kapısı açıktır. Kenarda dağ gibi çuvallar, yatak denklere, sac, araba ipi yığını, ayaklarından bağlı tavuk, horoz vb görülmektedir.

Taso ile Meyri bir çuval patatesi çekerek sahneye girerler. Kaso ile Leyli çuval yığınının yanındadır. Yanlarında iple bağlı bir tahta bavul, iki çuval, iple sarılı bir yorgan, bir ahır süpürgesi vardır.

Gelenleri görünce Kaso'nun yüzü buruşmuştur, hoşnut değildir.

Taso: Ahan oğul, ne var bunda. Senin boynan binecağ değil. Otobusun bagajına attın mi... Ver elini İstanbul.

Leyli: Heee Taso dayi. Senin gözen kurban ben, ne var abunda? Abu adamın sufati heç gülmez zati. Sen kusura kalma.

Meyri (Belini tutarak of of diyerek doğrulur): Of of, hee anacan, ne var bunda?

Kaso: Ele deme Taso emi. Sabah bu yani otobusun mavini yolçıyinen kavga eder, eşye çoktur diye

Taso: Sen ona bağma oğul. Yolçiden para almağüçün ele ediyer onlar. Kocca otobusta bir küçük kartolun ne fazlalığı olacak (eliyle otobüsü gösterir).

Leyli: He he Taso dayi. Alsınlar kartoli itoğlitler; paramizi aldiler o ki... Eyi mi...

Kaso: Ağnadım senin deduğuni de Taso emi, hemi de, bilersin, ben de İstanbulun yabançısıyım. Yani seni kimi bir gedeydüm, bilürdüm de...

Taso: Paaa. Hele senin deduğan bağ. Ben sene ele tiyerif etmişim ki. Elinen koymış kimi bulacan bizim Aslan'ı.

Taso: Terif ettin etmeye akşamınan da, unuttum birez...

Meyri: Vaa anacan, Kasocan, ne var Aslan'ı bulmada. Biz gedende ele beş dakkanın içinde bulmuş iduğ.

Seyirciye döner: "Duymasın abu oğlan (Kaso'yu işaret eder). Sabahtan akşamaçan araduk da elden ayağtan düşduğ. Kocca İstanbul... İnsani de ele bir cahal ki anam. Gelen geçen o bocca kişiye, ola oğul pangada çalışan Aslani tanımiyer misiz diye soreruğ, yüzümüze ele bir tevür bağıp da gülerler ki (durur). Hep cahal bu İstanbulun adami de, karisi de... Dilbağ dilbağ gezerler de, dünyadan habarları yoğ. Aslani bile tanımiyerler. Aha bizim köye gelsinler. Herkeş bilür..."

O ilk gediş günü. Öldüğü anam, öldüğü... Allahtan helel süt emmiş bir poles efendi çıktığı de karşumuza. Aslanın pangasuna tilifon etti. O geldi taksiyenen bizim yanımıza.

Kaso: "Hakket, ele kolay bulurum, he mi Taso emi."

Taso: "Yaa... Sen ne diyersin Kasocan. Senin adlaran ölem ben. Aha bağ, bir daha ağnadem."

Kaso: "Ağnat hele Taso emi."

Leyli: "Hele ağnat Taso dayi. Ben de eyi bir diyniyem."

Taso: "Bağ oğul. Bağ kızım. O ki Harem'de endiz otobustan..."

Kaso: "Hele inmemişim Taso emi."

Leyli: "Hee. Nerde enmişuğ, Taso dayi?"

Taso: "Yani sözün gelişi oğul. O ki indin otobustan."

Meyri: "Yani ki sözün gedişi..."

Kaso: Ey

Leyli: Eyy

Taso: "Harem'de eniyersiz. Unutmayın. Enip de yüzüzi güne doğru verdiz mi..."

(Taso yukarı bakar güneşi görmek ister gibi)

Kaso: Eeey

Leyli: Eyy

Meyri (izleyenlere döner, göğü işaret eder): "Bu gün, hep orda mi durer ece?"

Taso: Sol koldan deryanın kırağından gedecağsız asfalt yola aşağı.

Meyri: He he, deryanın kırağından.

Meyri (seyircilere döner): Vay o deryanın gözi çıka. Get get bitmiyer anam... Uci bucağı yoğ.

Kaso: "Eeey"

Taso: "Eeey deme hep oğul. Asfalt yola aşağı dediysen, yoldan getmiyacğsın helbet... Ele çok tomofil var ki andır İstambol'un yollarında. Adami pestil kimi ezip geçer."

Leyli: "Vooy. Torpağ benim başıma."

Taso: "Kızım korğma hele bir. Kaldurumi var yolun. Ordan gedecağsız. Deryanın kırağından... Dikkat et ki, deryaya düşmeyesin. Andır ele derindür ki, üç adam el ele verse dibini bulamaz."

Kaso: "Hakket mi Taso emi. Desene ben bu eşyeynen düştüm mi, derin deryalara (eliyle çuvalları gösterir). O meseldeki Tısğa böcük kimi..."

Ben ki, daha Çakmağlı'de, çayda çimemiyerim. Vay benim kanayağlı anam (Kaso dövünmeye başlar) Benim var iki bavulnan üç çuval. Anam vermiş ki ağabeğleren, dayileren götür. Bir de senin bu sipariş, Aslan ağabeğime..."

Leyli: "Ben de yüzgenç bilmem ki, girem de deryalara abu safi kurtarem."

Kaso: "Konuşma kız. Safın sesi gelir..."

Taso: "Ola oğul döğünmeyin, döğüşmeyin hele. Düşmedin ya deryaya. Hele buradasın."

Kaso: "Buradayım he mi Taso emi?" (Kafasını kaşır)

Leyli: "Ola ne diyersin sen. Helbet buradasın."

Meyri: "He he, şükürler olsun, hele buradasız."

Taso: "He oğul he... Şindi sen gözün kulağın aç beni diyne... Sen de diyne Leyli kızım."

Kaso: "Ağnat emi..."

Leyli: "Ağnat hele Taso dayi."

Taso: "Şimdi endiz Harem'de otobustan"

Leyli: "Yani lafın gelişi."

Meyri: "Yani ki, lafın gedişi."

Taso: "İster gelişi olsun, ister gedişi. Siz abu Meyri'ye bağmayın oğul. O ki verdiz yüzüzi güne karşı" (eliyle yukarıdaki güneşi işaret eder).

Leyli: "Verduğ."

Kaso: "He!"

Taso: "Sol kol üstüne vuracağsız deryanın kırağından."

Meyri (izleyenlere): "Vay o deryanın dibi çıka..."

Kaso: "Vurduk deryanın kırağından iki çuval bir bavul bende."

Leyli(izleyenlere): "Bir çuval, bir ahor süpürgesi, bir yatak dengi bende. Anam verdi abu yatağı de (iple sıkılıp bağlanmış yatağı işaret eder). Yünktür. Götür de dadam bunda yatsın dedi."

Taso: "Canım uzun etmeyin şimdi. Eeey. Ne var abu küçük kartolda da, eşyeyi diyersiz iki sözün başı... İnsan Aslan'ın hatırasına çiğ et yiyer.

Leyli: "Hee. Aslan'ın hatırası... Sora sizin komşuluğuz."

Meyri: "Ne var o ufağ çuvalda Kaso kardaş?"

Kaso: (Koca çuvalı iki eliyle kaldırmaya çalışır, başaramaz) "Hee, ne var abu ufak çuvalda?"

Leyli: "Hee, ne var anacan abu yatak dengiyen bir bavul, bir süpürge, bir çuvalda" (O da çuvalı kaldırmaya çalışır, kaldıramaz)

Meyri: "Ne var anacan. Aşindi ha desem, bunlari vurdum mi dalıma, göz açıp kapayana kader köyde olurum.

Taso: "Kız hele sen bir karışma, tiyerifi şaşurtacaklar."

Kaso: "He Meyri bibi. Hele bir sus, eyice bir diyनियाğ..."

Leyli: "Bir eyi diyनियाğ da, İstambola inende şaşurmiyağ. Taso dayi, güne yüzümüzi mi verecağuduğ, dalimizi mi?"

Kaso: "Helbet yüzün verecen kız. Arkan ver diyen oldi mi?"

Leyli: "Taso dayi, ne terbiyasuzdur abu senin yeğenin."

Taso: "Ola bir azıtmayın. Törelı olun... Eyi diğneyin oğul. Kızım sen de eyi diyne.

(Meyri izleyenlere döner, elini sallayarak umutsuzca işaretler yapar.)

Meyri: "Hay lolooo"

Taso: "Bağ bir daha diyerim. Yüzüzü güne verecağsız İstambola endiz mi. İnecağız yerin adi Haremdür. Sora da, efendime diyem, sol koldan, deryanın kırağından yola aşığı."

Meyri: "Öbür terefe getmiyesiz."

Leyli: "Yoğ ana, getmezuğ. Yüzümüzü güne verecağuş. Sol kola aşığı deryanın kırağından. Kaldurumdan..."

Taso: "Leyli kızım sene eferüm."

Kaso: "Taso emi hele ne diyecem. Bizin bu lisedeki oğlan diyer ki, baba konuştığüza dikkat edin. Şeher yerinde her bir kimseyi diğniyerlermiş. Sol mol deduğ mi, polesler alup da götürmesin bizi. Esker de bir zaman sol diyenleri kapatmıştı bilersin. Yani diyerim ki, sağ koldan bir yoli yoğ mi, Aslan efendiye getmenin."

Taso (başını kaşır, düşünür): "Ola oğul, var olmaya var da... O yol kodamanların oturduğı yere geder... Tiyerifi de zordur. O yollarda seni ele soyup soğana çevürürler ki, habarın olmaz. (Duralar) Ele de göynün hoş tutarlar ki, üstündeki kalan doni de gendin vermeye kalkarsın..."

Kaso: "Eeyy. Essah mi Taso emi. Demağ sol koldan... Neyedağ baba. Yüzümüzü güne verip, deryanın kırağından..."

Taso: "Sol demeynen Kasocan... Sen siyesetini demiyersin ki işin. Yolun solidür bu."

Leyli(izleyicilere): "Yolun soli. Deryanın kırağı. Yola aşığı. Sol kola... Solun koli, kolun soli... Şaşurdum bağ. Yüzümüzü güne verip deryanın kırağından" (tekrarlar)

Taso: "He kızım. Epey bir gedecağsuz. Yani bizim köyden yayla yol ayrımı kimi."

Meyri (İzleyenlere döner) "Abu bizim Taso'nun yol tiyerifi de bizim köylü rahmetluğ Lalo Dursun'un yol tiyerifine benziyer... Yabancı adamlar gelmiş bizim köye.

Bankise gedecağlar. Bu Lalo Dursun çığmış öğlerine. Sormişler ki, kardaş Bangis'e

nasul gedilür buradan. Bizim Lalo Dursun demiş, ele kolay ki... Ebele gedin, çeper. Çeper bitti, kumli yoğuş düz. Yol bele bele (eliyle iki yanı işaret eder Meyri) Bele getmeyin, bele gedin. Aha size Bangis..."

Taso: "Kız sen orda gendi genden ne konuşursun. Hele bir sus ki yol ağnaderim."

Meyri: "Ya ben ne ağnaderim? Ben de aynı seni kimi yol ağnaderim" (izleyenlere göz kırpar)

Taso: "Sora balacan... Yola aşağı gettiz mi, çığar karşıza bir vapor iskelesi."

Leyli. "Neyin iskeleti Taso dayi? İstanbul'un ortasında iskelet mi var?"

Kaso: "Kız bir sus sen. Cahal cahal konuşma. İskele diyer dayım. Ne ağnarsın sen?"

Meyri: "İskele dedüğün anamcan, vaporun yanaştığı yer. Millet orda toplashiye. Ebele bir de tahta sürgü süriyerler vapore binenlere (eliyle sürgü sürme işareti yapar)."

Leyli. "Hastahanada sürgü diye verduğları var... Oni kimi mi? Altan aler işiyersin. Ele bişe mi?"

Kaso: "Kız bir sus! Hastahana sürgisiyenen vapor sürgisi bir olur mi?"

Leyli: "Ben de diyerim ki, bir olmaz. Vaporunki büyük demağ."

Meyri: "He ana he. Üstünden geçer, vapore binersin. Ele işemağ için değül."

Taso: "Hele bir susun da ağnadem. Şimdi kim çığarti bu hastahana sürgisini?"

Kaso: "Kim olacak abu benim meymanatsız."

Leyli Kaso'ya elini kaldırır "Ola sus bağ!"

Taso araya girer. Taso: "Hele bir eyleşin. Ağnatmam bitmedi."

Meyri: "Hele bir susun kız. Vapore bile binemediz. Daha çoğ yoluz var."

Taso:" Sürgü sürülmeden binenler de oler de, siz onlara bağmayın. Vapore siçriyem diyende, deryaya meryaya düşersiz."

Leyli: "Vay, Allah etmiye. Ben siçremem anacan. Alurum altıma sürgiyi" (gene akli hastane sürgüsündedir, öyle bir işaret yapmıştın ama, şaşkındır da...)

Kaso: "Daha da çıkamazığ Taso emi. Çuvallarnan bavullar da bindi mi boynumuza..."

Leyli: "Hee, çuvallarnan bavullar..."

Taso: "Oğul iki lafın başı bir küçük kartolu öge sürme. Ne var abunda? (Asılır, çuvalı kaldıramaz)

Meyri: "Hee... Ne var abunda?" (O da asılır, kaldıramaz)

Taso (Birden elini alnına vurur.) "Kız Meyri sen de heç demiyersin ki, eğsük ağnattın."

Meyri: "Neyi eksigimış?" (İzleyenlere döner): "Tam anlatsan ne olur ki?" (Elini sallar)

Taso: "Bak şimdi aklıma geldi. Eyi diğneyin. Unutmadan diyem. İskelede sifte bilet alacağsız. Biletsiz gedemezsiniz deryanın kırağına. Vapor bileti, otobus bileti kimi değıldür. Ceton diyerler. Para kimi bişe. (Eliyle jeton gibi işaret eder) O cetoni delüğe atersiz. Kol açler. Bir kol var, o açler. (Koluyla kol işareti yapar)

Leyli: (İzleyenlere) "Ne zor işimış anam. O ceton dedüğü de delük kimi. Oni delüğe nasıl atağ?"

Leyli Taso'ya döner: "Bu delük nerededür Taso dayi? Nasul delük ki, ebele koli kaldurer?" (Kol işareti yapar)

Kaso (Leyli'ye döner): "Ananın öğündedür delük. (Burada susar başını iki yana sallar) Oldi mi? Kol da babanda (Kolunu kaldırır)... Kız ben sene diyerim ki bir sus. Helbet orada öğümüzde insanlar olur. Onlar hangi delüğe atarsa jetoni biz de oriye ataruğ."

Meyri: "Valla Kaso kardaş, en doğrisi odur. Millet ne yaparsa, bağacağsın, oni yapacağsın. Keşkem Aslan'ın pangasına getse herkeş de, siz de ardına takılsaz kalabaluğun..."

Taso: "Kız bir sus! İstanbulun onca şenluğı Aslan'ın pangasına sığar mi? Sen şaşurmuşsin?"

Kaso: "Ey Taso dayi, sen hele ağnat. Biletsiz şehir yerinde bir yere gedilmez. O kaderini bilirim. Hoçum çocuğ değılim. Bu delük işi birez karuşti ama (kol kaldırma işareti yapar)... Neyedağ."

Taso: "Bindiz mi vapore..."

Leyli: "Yoğ Taso dayi. Hele binmemişuğ."

Taso: "Kızım lafın gelişi."

Meyri: "Lafın gedişi kız Leyli."

Leyli: "Meyri abla o ki sen gettin oralara, ben niye getmiyem he mi?"

Meyri: "He kızım he." (İzleyenlere döner): "Gedin de görün anazın şeyini..."

Taso: "Vaporda diyecağsız ki, biz Karaköyde inecağuş." "

Leyli: "Kime diyecağuş Taso dayi?"

Taso: "Kime mi?" (Duralar. Elini kafasına atıp düşünür) "Hah! Kaptana kızım, kaptana. Kaptana deyin ki, yanaşsın Karaköy'ün iskelesine."

Leyli: "Bizim Kaptan ne vağ getmiş İstambola Taso dayi. Orda midür? Ya ben evvelsi gün gördüm, çay kenerinde siçerdi o abursuz..."

Kaso: "Kız sen bir lafa karışma. Bizim köylü kaptan eminin ne işi var İstambul'da. O kaptan, vaporun şuförüdür. Ben askerden bilürüm. Ele mi, Taso emi? "

Taso: "Ola Kaso oğlum. Sene afferüm. Sendeki bu kafa var ya. Valla, hama bulursun yollari."

Meyri (İzleyenlere, elini sallayarak): "He he, hama da bulursun!"

Kaso: "Aslani bulsağ... Gerisini o tiyerüf eder zati. Bizim emingilin mehelleyi..."

Taso: "He he Kasocan. İstamboli bilen herkeşe danıştuğ. Sifte Aslan'ın oriye getsinler, sonra öbür teref demediler mi? Aslan'ı de bulmaya da bişe kalmadı zati."

(Meyri izleyenlere döner, elini sallar umutsuzca)

Leyli: "İstambul'da da köy mi var Taso dayi? O ki Karaköy dedin..."

Taso: "Kızım adi köy de gendi şehirdir. Ele yapiler var ki, o köy deduğlari yerde, boyuna bağem desen boynun tutulur." (Binalara bakar gibi boynunu yutarı kaldırır)

Kaso: "Kız sen bir konuşma Taso emi tiyerifi bütürsün. Aşindi otobus kalkar."

Muavin Selo eliyle eşya yığınınını göstererek girer sahneye. "Bu otobus zor kalkar buradan. Ben bu eşyayı nasıl sığdıracam bagaja? Bu yüke motorun gücü yeter mi?"

Meyri: "Nasol sığdıcağışen sığdır. Ben mi bilecem. O ki yolda fazladan adam alıp kucağımıza bile oturtersiz... Fazla fazla yolci alanda motorun gücü yeter de, bizim iki kartol mi otobosi eyleder?"

Selo: "Otobüs senin babanın malı mi? Yolcuya ne karışırın?"

Meyri: "Otobüs babamın mali değil de, o zaman bileti niye verersiz? Zırt pırt her binanın öğünde durup yolci alacağsaz heç de bilet vermeyin."

Kaso: "Ne var kardaş abu ufağ çuvalda. Niye sığmıyer otobusa?" (Çuvala el atar kaldırmaz)

Leyli: "He kardaş, ne var abu çuvalda? İki tene kartol." (Oda çuvala el atar kaldırmaz)

(Selo çuval yığınına bakar, elini kolunu sallayarak çıkar sahneden)

Taso: "Kız eferim sana eyi konuştun."

Meyri: "Sen konişmiyende helbet ben konuşacam. O gedişte, aldiler araya yolciyi, aldiler yolciyi. Adamın biri gelip kucağıma düştü de. Sen neyettin? Ancak beninen yer değüştürdü de, adami sen aldın kucağına. Bir öğretmen otobüsçularininin kavga etti de yan bile çıkmadız adama."

Meyri (izleyenlere döner): "Hele öğümde iki ihtiyar vardı. Bir göreydiz anacan... Gençten çocukları ayağta gider, bunlari yer bulup yan yana oturtmuşler. Biri ergişi, biri de kari. İkisi de ihtiyar. Az birez gettuğ, o ihtiyar adam o ihtiyar kariye dedi ki, 'az öte kaçıl kari, beniki kağıti' (dirseğiyle iteleme işareti yapar, susar).

"Kari de ona dedi ki, 'sen kaç oyani ergişi, beniki de kağıti (diğer dirseğiyle iteleme işareti).'"

(Susup bakar salona – burada gülüşme olabilir. Leyli elini ağzına atıp güler. Kaso da gevşemiştir).

Meyri: Sora ikisi de başladı kusmaya. Meğerim mideleri kağmış. Hep baturdiler otobusi.

Taso: "Ey canım. Bize laf mi bırağtız siz kariler. Leçeğinen boğerdiz mavininen şuförü..."

Meyri: "O ki, iş işten geçmişti. Kırk kişilüğü otobusta altmış kişi gettuğ İstambola. Baştan sesimiz çıkaydi bele olmazdi... Aşındiyken diyem size Leyli baci, Kaso kardaş... Fazla yolçi aldurmayın."

Leyli: "Bizim elimizde mi Meyri bibi?"

Kaso: "Bize soran olur mi ki?"

Meyri: "Sormasınlar canım, bağıtız fazla yolçı alerler. Bağırın çağırın."

Taso: "Hele neyse... Biz bu tiyerifi bir biturağ."

Kaso: "He Taso emi."

Taso: "Karaköy'de endiz mi, gerisi kolay."

Leyli: Yağnış yerde inmiyağ da.

Meyri: Yağnış yerde nasıl enecen anam? Deryanın içine mi enecen?

Kaso: Kız sen bir sus Leyli... Helbet biri diyer ki, aha da Karaköy'e geldiğ. Belki orada çay molasi da verur vaporun kaptani.

Meyri: (İzleyenlere döner) He ya. Size çay molası verecağ vaporun kaptani.

Taso: Vaporda çay da satiyerler de, oni birağın...

Meyri (izleyenlere): Oni birağın diyer bağ... O kadar dedim de, bene bir çay almadi abu abursuz pinti.

Kaso: "Diyağ ki, Karaköy'de enduğ..."

Taso: "Karaköy'de endiz... (Hatırlamak için kafasını kaşımaya başlar) Dalizi güne verecağsız.

Leyli (İzleyenlere döner): İstabolun güneşi siçağmidür ece? Dallarım ele ağırer ki, getsağ da bir güne versem. (sırtını hareket ettirir)

Kaso: "Dalimizi güne verecağuğ."

Taso: "Deryanın kırağından sağ kola aşıği."

Kaso: "Taso emi... Bu deryadan uzak olsağ. Korğerim içine düşeruğ."

Taso: "Oğul İstambol dediğün deryanın kırağında bir şehir. Nere getsen derya..."

Meyri: "Yoğ canım. Bizim köylülerin oturduğı yerde neyin deryasi var? Her teref duvar, her teref yol. Evlerinen otobuslar minibüsler üst üste binmiş. Korna sesi, motor tufani, fabrika borisi, mektep zili, bir de dört yandan ezan sesi. Her teref duvar; bir de ses..."

Taso: "Kız bir sen sus. O deduğün yere de gedecağlar helbet. Aslan'ın pangasi deryanın yağnında değıl mi?"

Meyri: He he..

Kaso: "Karaköy'de enende, dalımızı güne verende, sağ kol üstüne deryanın kırağından gedende. Bende var iki çuval bir bavul. İki çuval bir bavul, bir de kartol... Kartoli Leyli'ye versem." (Çuvala el atar, kaldıramaz)

Leyli: "Benim yüküm az mı ki? Bende var bir çuval, bir yatağ dengi, bir bavul, bir de ahor süpürgesi. (İzleyenlere döner) Abu süpürgeyi de bibim verdi. Onun uşağlar kurbanluğı ucuz olsun diye erden alıp evin balkonunda besleyeceğimşler de şehir süpürgeleri poğı ey almiyermiş. Bu şehir koyununun poğı de zamk kimi yapuşer demiş tilifonda bibimin kızı. İstamboldan sipariş gelmiş ki, eyi bir dıblga süpürgesi..."

Taso: "Kız şimdi birağ poğı moğı."

Meyri (izleyenlere): "Nasıl birakağ, siz ergişiler hep de bize birakersiz poğ işini. Hele sorun ki, bir sefer ahor silmiş mi?

Taso: "Bağ gördün mi oğul, sağ koldan gedecağsın bu dönüm."

Kaso: "Hee Taso emi. Güne dalımızı verduğ mi, deryanın kırağına aşığı... Sora neydi?"

Meyri (izleyenlere) "O kadar yol, bu kadar eşya. Bunlar sağinen solini bilür mü, o gün hep orda durur mi, buni benim haklım almaz..."

Kaso: "Karaköyün gününden, çuvalın sağ kolundan, deryanın vaporundan, kaptan efendinin çayından, çayın siçağından, sürginin cetonundan, işenmeyen sürgidür, delüğinen kol..." (kolunu kaldırır, sonra kafasını kaşır)

Leyli: "Sen buna bağma Taso dayi. Ben belledim deduğlarını."

Taso: "He kızım. Karaköy'e enip dalızı güne verdiz mi, sağ koldan deryanın kırağından yokuş aşığı endiz mi..."

Kaso: (İzleyenlere) "Hep de birbirine benziyer andır yerler demağ. Vapora binmeden de aynıydı."

Taso: "Bu sefer az yöriyacağsınız. Ele ben diyem elli metro, sen diyesin altmış metro gettiz mi... Bir kırmızı otobus durur orda."

Leyli: "Kırmızı he."

Taso: "He kızım. Kırmızı otobus. Şaşurmiyesin..."

Leyli: "Şaşurmam Taso dayı."

Meyri (izleyenlere) : "otobusi bağlamışler mi ece oriye? Yoğisem sirkeyinen at kimi toprağa mı çakmışler (yere çakma işareti yapar) Olmiye orada otliyer bu otobus?"

Taso: "Hama otobusun karşısında Aslan'ın pangası!"

Leyli: "Vay şükür Allaha"

Kaso: "Şükür ki, ne şükür. Gelduğ demağ."

Taso (yorulmuştur. Derin bir nefes alıp ooff çeker): "Akşam da anlatmıştim zati."

Kaso: "Ağşam da benim haklım sona yakın karışmışti. Baştan eyi de..."

Leyli: "Ben eyice ağnadım Taso dayı. Sen merağ etme."

Muavin Selo girer: "Vatandaş beni dinleyin. Her yolcunun bir bavul hakkı var. Çuvalları, yatak denklerini, bu sacları, ipleri alamam. Bunlar ekistraya girer. Ücret vereceksiniz."(Yük yığınınna bakar)

"Nedir bu süpürge? Bunu alamam." (Kaldırıp süpürgeyi atar).

(Leyli gidip süpürgeyi alır yerden. Meyri öne atılır.)

Meyri: "Alduğuz fazla yolçi neyin ekistirası oler ecebe? Alevere dalevere para iştiyersiz."

Selo: "Adam başı, yani yolcu biletine bir bavul. O da öyle bir kişinin taşıyacağı olacak. 10-15 kilo... Çuvalları parasız alamam."

İtişmeye başlarlar.

Dışarıdan Öğretmen Tahsin gelir: "Ne demek kardeşim, adam başı bir bavul? Vatandaşın bavulu yok, çuvalı var. Almaya mecbursun."

Selo: "Neye mecburmuşum? Bir bilet almaylan otobüsü satın mı alıyorsunuz?"

Elinde iki çuval, iki de iki koca torbayla otobüse yönelen Kirez hala sahneye girer. İki çuvalı dışarıda bırakmıştır. İki büyük torbayla otobüse doğru yönelir. Bu sırada diğer grup el kol hareketleri, işaretlerle tartışmayı sürdürmektedir.

Muavin Selo : "Teyze nereye? Bu koca çuvalları otobüse mi alacaksın?"

Kirez: "Ya nere alacam bala? Almiyem de ac mi kalem?"

Selo: O torbalar hep yiyecek mi?

Kirez: "Ne var ki bala? Ahan iki kete, beş feselli, iki toyuğ, iki peynirli gogo, bir ufağ kabinen çürük peynir, az bişe çeçil, bir ufağ kuşhanaynan da halva. Ey... Birez de pağça, iki üç tene bişi, ahan balaya diyem, birez hinkal, birez sinor."

Meyri: "Hele halama bağ. Boğoz ola halacan."

Kirez: "Nedür anacan? Yola gedende yolluğ almiyağ mi?"

Leyli: "Keşkem biz de birez fazla alayduğ..."

Selo: "Teyze ne yaptın, bunu bir kişi yiyebilir mi? Otobüste yer yok zaten."

Kirez: "Yeduğumi yiyerim, yemeduğumi de götürürüm Ankara'dakilere oğul. Derdi seni mi aldı?"

Selo: "Derdi beni aldı elbet. Nereye koyacan bunları?"

Kirez: "O ki siz yolda yolçi toplarken eyi mi, kucağımıza oturtersiz adamları. Göz açacak, nefes alacak yer kalmıyor de, benim iki tike yiyeceğime mı göz tiktin aşındı?"

Meyri: "Heee, iki tike."

Leyli: "He he, iki tike anacan..."

Selo: "Ya, yiyeceğin senin olsun teyze..."

(Selo kadının önüne geçip otobüsün kapısını kapatmaya çalışır.)

Kirez: "Ola bene bağ... Kirli mundar, ne zaman tiyazan oldum ben senin. Kaç oyani. Bene Hoşretli Kirez diyerler."

Selo: "Yemişim senin gibi kirazi."

Tahsin: "Terbiyeli ol kardeşim."

Selo: "Sen mi terbiye verecen? Sen kimsin?"

Tahsin: "Vatandaşım vatandaş. Öğretmenim ben. Öğretmen olmasam da vatandaşım."

Selo: "Get okulan talebelerin okut."

Tahsin: "Ona öğrenci derler. Sen de okusaydın otobüs muavini olmazdın?"

Selo: "Okıyenler bir poğ oldu de."

Tahsin (başını iki yana sallayarak izleyenlere döner): "Sen de haklısın; ne diyeyim."

Tahsin (Selo'ya) "Yine de vatandaşa kaba davranmaya hakkın yok."

Taso: "Ya örgetmen efendi. Sen bizim eski örgetmenlere benziyorsun bir çala.

Tahsin: "Kim neyi çala amca? Hırsız mı var?"

Taso: "Yani dedim ki, lafın gelişi. "

Meyri: "Hep de bu lafın gelişi... Ben de diyerim, gedişi..."

Taso: "Şindiki örgetmenler diyer ki, ben sizin işize, köyüze, evize, dirliğize karışmam, dersümi oğutur gederüm. İşize gelürse...(Durur, izleyenlere bakar) Öğrenci de canı çekerse öğrensin, çekmezse öğrenmesin. Beni elekadar etmez. Bene para mi verer dövlet ki, ben de adam oğutem... Bele diyerler... Zate yüzlerini görduğumuz da yoğ. Hep şehirde kalerler..."

Tahsin: "Haklısın amca. Öyle diyen arkadaşlar yok değil ama, onlar yanlış düşünüyor."

(Kiraz elindeki koca torbaları otobüsün kapısına bırakıp çuvallara döner. Çuvalları diğerlerinin yanına götürürken Selo önüne çıkar.)

Selo: "Ya bunlar nedir Kiraz hanımefendi?"

Kiraz: "Ola cehennem ol oyani bağ... Hanımefendi anandur. Ne olacağı? Az bişe tezeğinen çire."

Selo: "Ya Allah'tan kork kadın. Buradan Ankara'ya tezek gider mi?"

Kiraz: "Niye getmir ola? Ankara'da neyin tezeği var. Bele de koyun kermesini de senin atan görmemiştir."

Selo (izleyenlere): "Ya ben ne yapacam bu milletle?"

Tezek çuvalını öbür tarafa doğru sürükleyip döner.

Diğer çuvala yönelince Kiraz önüne geçer.

Kiraz: "Dur ola oğul, heç olmazsa abu çireyi götürem."

Selo: "Ankara'da tezeği çirayı ne yapacaksın be kadın?"

Kiraz: “Oğul, bizim çocuğun apartumani hep tanuduğdur. Yengi bitürüp girdiler içine. Selam etmişler ki, bahçada bir ocağ yaptığ, pağaça bişüreceağuş, kartol gömliyecaağuş da tezek bulameruğ diye Ağnadın mı?”

Selo: “Hiç kusura bakmasınlar. Başka şey yesinler. “

Selo (Kiraz'ın koca çantalarına yönelip bakar): “Ya ne laf anlamaz kadınsın sen?”
(Birden burnunu tutar) “Leş gibi de kokuyor zaten. Ne var bunun içinde?”

Kiraz hala: “Nedür oğul, birez tuluğ peyniriynen birez de kmi turşisi. Zahar turşunun suyu ağmış.” (Altı ıslanmış çuvala bakar)

Meyri: “Kirez hala, birez de bize versen o turşiden?”

Selo: (Torbaları çekip uzaklaştırır) “Alamam bunları otobüse. Zaten otobüsün kliması bozuk.”

Tahsin: “Klima mı bozuk dedin kardeşim?.. Yaz günü bozuk klimayla gidilir mi?”

Selo: “Anandan klimayla mı doğdun öğretmen efendi. Ne var yani?”

Taştan: “Nasıl ne var? Zaten ana baba günü, kalabalık... Bir de sıcak olursa...
Saydım ben... On iki biletsiz çocuk var. Sekiz tane de kundakta bebek. Bunların yolda altları dolacak... Açılıp temizlenecek. Klima da çalışmıyor?”

Selo: “Ya nasıl öğretmen efendi... Bir de yolcudan taraf oluyorsun.”

Tahsin: “O başka, bu başka...”

(Susarlar... Naz hanım girer sahneye. Güneş gözlüğü takmıştır. Yürüyüşü havalıdır. Elinde küçük bir bavul vardır.)

Naz: “Nerede bu otobüsün muavini?”

Selo: “Buyrun efendim. Hoş geldiniz.”

Naz: “Şu çantamı aliver canım.”

Selo: “Emrin olur ablacım” (çantayı alır).

Naz: “Abla filan deme bana. Sevmem öyle yılışıklığı...”

Selo: “Pardon... Adınız neydi yenge hanım?”

Naz: “Aaaa, nereden yenden oluyorum, terbiyesiz şey. Naz hanım diyebilirsin bana...”

Selo (alçak sesle izleyenlere): "Nazını yiyem senin..."

Kaso: "Heee. Ben de.

Leyli (Kaso'ya): Olaa, ağzın yırtarım senin. (Kaso'yu dürteler.)

Naz (Burnunu tutar): Ay ne kokuyor burası

Selo: "Bu yolcularla tartışıyoruz çok sayın Naz hanımefendiciğim. Kokulu şeyler getirmişler. Otobüse sokmaya çalışıyorlar."

Leyli: "Kmi turşisi"

Naz: "Kimin turşusu dedi bu kadın?"

Meyri: (izleyenlere) "Kmiyi ağnamadi termaş. Boyasına bağan da kari diye alur buni.""

Selo: "Bir çeşit ot efendim... Buralarda yetişir."

Naz: "Sevmem öyle şeyleri. Almayın sakın. Ben rahatsız olurum."

Selo: "Baş üstüne efendim."

Naz (kalabalığı gösterir): "Böyle yolcu da istemem ben. Şöyle modern kişiler yok mu burada? Bunları da almayın. Ben az sona gelirim canım. Çüüz" (Geri döner, kırıtarak gider)

Selo: "Çüüz efendim (başını iki yana sallar).

Meyri (izleyenlere): "Çüzinen çüşi binende görürsün sen. Termaş."

Diğer yolcular ve eşlikçileri şaşkın kalmıştır.

Selo: "Gördünüz işte yolcu dediğin böyle olur. Eşyası da böyle." (Elindeki küçük bavulu gösterir)

Kaso (şapkasını açıp başını kaşır): "Bene de kalsa, yolçi dedüğün ele olmalı."

Leyli: "Olaa! Senin gözün cırarım bağ!"

Taso (Selo'ya): "Ey kardaş, eylese getirün bir dozer de, biz köyli kısmını tökün getsin deryaya."

Kaso: "Zati bu eşyaynan gedecağımız yer oradur." (Çuvala el atar kaldıramaz)

Taso: "Ele deme Kaso. O keder yol ağnattım size ki. Getmiş kimi olduz. Ne korđersin deryadan."

Meyri: "Köyliyi beğenmiyer termaşlar. Rey verme zamani, bilet satma zamani bizden eyisi yoğtur. İşleri bitti mi de, yallah..."

Selo çuvallara doğru gider. Her birini sağ sola atar.

Selo: "Gelsin bunların sahipleri, çuval başı yirmi lira."

Taso: "Çuval başı yiğirmi neydi oğul? Sen kudurmuşsun?"

Selo: "Ne kudurması amca. İçine gelirse."

Tahsin: "Kardeşim dağ başı mı burası?"

Selo: "Sen avukatı mısın yolcuların? İçine baksana..."

Tahsin: "Avukat olmak şart mı? Vatandaşın konuşma hakkı var."

Meyri: "Sen dur öğretmen efendi hele. Bizim de ağzımız var Allaha şükür!"

Muavinin kolundan tutup çeker.

Meyri: "Mavin efendi, hele bir eşyemiz kaybolsun, bağ ki ben sene neyederim."

Selo: "Ne edersin? Senden de mi korkacağım? Bığtım zaten bu işten. Parayı cebime mi atacağım sandınız. Kaptan dedi topla parayı diye."

Leyli (izleyenlere döner, elini ağzına kapatır): "Vay anamcan, burda da mi kaptan var?"

Selo: "Kaptansız otobüs olur mu kadın? Otobüsü baban mı kullanacak?"

Leyli: "Babam ne bülür otobus kullanmayı kardaş?"

Leyli (salona döner). "Her yandan da bir kaptan çığer ana. şindi de otobosun kaptani. Ben zanerdim bir bizim köyde var kaptan. O da hep çay kenarına... (eliyle işaret eder)"

Tahsin: "Ohooo yengeciğim. Daha ne kaptanlar var. Futbol takımı kaptanı, ARGE ekibi kaptanı, uçak kaptanı..."

Leyli (yukarıyı işaret eder): "Ao göğde uçan uçağın mi?"

Kaso: "Yok canım, yerde gezen uçağın."

Leyli: "Ola sus! Mundar..."

Leyli (İzleyicilere): "Öbür kaptanlari bilmem de bu uçağınki tevlíkeli kardaşluğ... Ya bizim kaptan emi kimi şey edeydi. Milletin başına aşağı..." (Eliyle yukarıdan aşağı işaret eder)

Selo: (Çuvalları bir kenara ayıklamaya çalışırken söylenir). "Biniyorsunuz temiz otobüslere."

Meyri: "Ya ne demeysin. Temizluğtan kırılmış."

Selo: "Trenle gidiyordunuz üç gün... İsin pisin içinde."

Tahsin: "Memleketin varını yoğunu karayollarına yatırdılar elbet. Petrol şirketleri para kazansın, kendileri de bol bol vergi alsın vatandaşın ulaşımından, köylünün tarımından diye. Demiryoluna bakan mı var?"

Kaso: "Hızlı tren yapılmış ya örgetmen efendi. Televizyonda söyledi."

Tahsin: "Hızlı tirene benim bildiğim kırk yıldır çalışılıyor. Benim lisede arkadaşım vardı, yirmi yıl önce. Babasını Pakistan'a göndermişlerdi. Orada da hızlı tren çalışması vardı. Otuz yılda bir Eskişehir, bir Konya tamamlandı ancak. Bir de karayollarına akıtılan paralara bakın. Dağa taş karayolu yapıldı. Ayrıca yalnız insan değil, yük taşımada da demiryolları çok geride..."

Taso: "Ey de karayoli yapılmasın mı oğul?"

Tahsin: "Yapılsın, yapılmasın demiyorum amca. Öncelik demiryoluna verilmeliydi. Bizim buraya gelen demiryoluna bir çivi vurulmadı onlarca yıldır. Hızlı tren buraya da geleydi. Bindik mi trene, altı saatte Ankara, sekiz buçuk saatte İstanbul. İstemez miydin?"

Leyli: "Vaay anamcan"

Kaso: "Kim istemez ki?"

Meyri: "Essah mi?"

Tahsin: "Elbette essah. Tüm Amerika, Avrupa, Japonya, hatta Rusya öyle... Bizde, her şey kamyonun, otobüsün üstünde... Mal da kamyonunda, saman da, demir de, kömür de... Çünkü yabancı petrol şirketleri öyle istiyor. Dağ başlarında petrol istasyonları... (İzleyenlere döner, bilmiş bir havaya bürünmüştür) Bir yerden bir yere gittikçe petrol şirketleriyle yerli ortaklarının eli cebimizde. Yolculuk yaptıkça, tarla

sürdükçe, ekin ektikçe, harman savurdukça... Bir yandan da eskiyen lastikler, asfaltta kullanılan petrol...

Kendi memleketlerinde o petrol şirketlerinin, saati saatine kalkar trenler. Biri gider biri gelir.

Bir dizel lokomotifle bağladın mı vagonları, binlerce yolcuyla, on binlerce ton yükü çekip götürüyor.

Hele bir halimize bakın. Her bayram ortalık kan gölüne dönüyor. Bir yandan petrol şirketleri kazanıyor. Bir yandan benzine, mazota ödediğimiz vergilerle zenginden de fakirden de aynı vergi alınıyor." (iyice nutuk atmaya başlamıştır, bir yandan da el kol işaretleri yapmaktadır politikacılar gibi, gülünç bir tavrı vardır).

Selo: "Hop hop, karıştırma şimdi vergiyi filan. Sen işi siyasete dökmeye başladın..."

Tahsin (oyunculara döner): "Hele bir Cuma günü akşamüzeri bir İzmir'ten İstanbul'a gitmeye kalkın."

Taso: "Ne oler oğul?"

Tahsin: "Yüzlerce binlerce kamyon, TIR... İnsanın aklı çıkıyor. Yol izni başladı mı, birbirini eziyorlar."

Meyri: "Hee. Ben getmişim bir gün. Bizim yeğenin tomofiliylen. Az daha ki, arada bizi pasturma yapalar."

Tahsin: "Bir yandan dünyanın benzini, mazotu gidiyor, asfaltı harcıyor, bir yandan insanlar parçalanıyor yollarda."

Selo: "Dinlemeyin bu öğretmeni. Ortalığı karıştırıyor."

Tahsin: "Sen de üç kuruş para alıyorsun, gece gündüz yollardasın kardeşim. Kraldan çok kralcısın bakıyorum da..."

Tahsin gider Selonun kolundan tutar: "Emekçi kardeşimsin sen. Böyle yapma. Bana karşı çıkma." (Kendini beğenmiş havası vardır)

Leyli: "Elekçi mi dedi. Keşkem bizim köye de geleydi. Eleğim ele eskidi ki..."

Meyri (izleyenlere): "Abu örgetmen efendi de ey koşnuşer de birez gendini beğenmiş zahar... Bizim kaz horozuna benziyer bir çala."

Selo kolunu kurtarıp uzaklaşır.

Selo: "Ne kraldan çok kralcı olacam. Zaten az kaldı. Baraj işi başladı mı. Daha da bulamazsınız beni."

Kaso: "Ne vağ başlıyecağ o baraj kardaş? Bizim mebus efendi söz vermiş, beni de işe alacağ."

Selo: "Benim işim tamam, seni bilmem."

Tahsin: (İzleyenlere)"O kadar adama söz vermişler ki..."

Meyri: "Bizim oğlanları de almazlar ece?"

Tahsin: "Diyelim ki aldılar. Neyinizi kurtarır üç günlük baraj işi?"

Kaso: "Üç gün beş gün olur mi örgetmen efendi. Bir sene, iki sene... Sora... Boş durmağtan eyidir ya."

Tahsin: "Boş durmaktan eyidir de... Baraj suları tuttuğunda, nehirler kuruyunca, ekolojik denge değişince, bakayım ki, sen ne yedireceksin malına?"

Leyli (izleyenlere): "Abu adamdan da bişe ağnamiyerim. Bişe dedi ama, at eti mi, it eti mi, ağnamadım."

Taso: "Mala ne yedürecem oğul? Dağ taş hep de ot değül burada?"

Tahsin: "Nehir kuruyunca, orman baraj için kesilince, kalanı da karayoluna gidince... İki de uyduruk montaj fabrika kurdular mı, işsizliğe son vereceğiz teşvikleriyle, genel arzu ve istek üzerine, nehir kenarlarına... Bak bakalım ot mu kalır geride, çiçek mi?"

Leyli: (izleyenlere) "Bu şehirlinin de işi gücü ormanınan çiçek anacan. Bizim köye de geldiler ki, baraj yapturmayın oti çiçeği yoğ eder."

Tahsin: "Ey ablacığım, otu çiçeği şehirli sevgilisine veriyor da, onun için mi istiyor? Ben de onun için ot çiçek deyip duruyorum... Öyle mi?"

Leyli: "Ya neyedecağsınız?"

Tahsin: "O ot, o çiçek, senin hayatın ablacığım. Ot çiçek olmadı mı, ineğin neyi yiyecek? Arı nereden bal yapacak?"

(İzleyenlere döner, şairane bir nutuk atmaya girişir) "Bu yörenin doğal dengesi bozuldu mu, iş bitti. Bugün üç yüz bin insan iyi kötü iş sahibi olarak ekmek yiyor iki

ineğin, bir kovan arının arkasında. Yarın ot çiçek bitti mi, al sana üç yüz bin işsiz daha...”

Kasoyla Taso kasketlerini çıkarıp kafalarını kaşırlar.

Kaso: “Yani diyersin ki, baraj yapılında, bu bizim çayın suyu azalanda, ot da azalır he?”

Taso: “Çiçek de...”

Tahsin: “Elbette azalır. Üç kişiye beş kişiye geçici iş olanağı çıkacak, üç kuruş kamulaştırma parası alacağız diye alkış vuruyorsunuz politikacıların arkasından...”

Selo: “Suçtur bu dediklerin... Halkı kışkırtıyorsun.”

Meyri: “Doğru diyersin örgetmen efendi. Bunların işi gücü şakşak. Hele köyün ortasına bir döner kurdiler mi, reyin hepisini aler adamlar.”

Taso: “Sen yemedin sanki.”

Meyri: “Yedim yemeye de, reyimi vermedim.”

Kaso: “Ele de ayıp olmer mi Meyri bibi? Hem adamın dönerini ye, hem reyini verme.”

Meyri: “Neyin ayıbi Kaso. Kendi parasıyınen mi dağıterler o döneri, eşyeyi, o yiyecağı? Hep de memleketin vergisi değıl?”

Tahsin: “Vallahi brovo yengeciğim. O döneri, ya da kapınıza getirilen bir şeyleri kendi ceplerinden mi alıyorlar sanıyorsun?”

Selo: “Yok canım, baraj da yapılmasın, fabrika da yapılmasın. Aha bu memleketin kahveleri bütün işsiz dolu. Bunlar ne yapacak?”

Tahsin: “Sen onların kahvede oturduklarına bakma. Yapacak işleri var aslında. Çoğu gidip malının önünde durmuyor, ahırını süpürmüyor.”

Meyri: “Vay senin dillere kurban örgetmen efendi. A şindiki ergişi milleti gözünü açti mi, biner minisübe, doğru şehere.

Leyli: “He ana he... Ahor silmağ, poğ tökmağ da biz karilere kaler.”

Meyri: “Mali otarmaya gedecağ adam yoğ köyde, Iğdır’dan çoban tuterler.”

Leyli: “Helbeee. Bizim efendilere mal otarmağ yağuşir mi?”

Selo: "Canım uzatmayın şimdi. Her evde var beş altı adam. Çoğu da genç... Hepsi malın peşine mi gitsin?"

Tahsin: "Olmasın o kadar adam... Kim diyor ki hesapsız kitapsız çocuk doğur..."

Meyri: "Diyen de var, kardaş da... Olmuş bir sefer..."

Leyli: "Bize soran mı var?"

Tahsin: "Sen de git şehir yerine ablacığım. Çık doktora... Bir yolunu bul."

Meyri (izleyenlere) "Abu örgetmen efendi eyi diyer, hoş diyer de çok kabariyer."
(Tahsin'e doğru bakar) "Korğërim şışe şışe patliyecag"

Tahsin: "Az durun hele, başka bir şey soracağım size."

Taso: "Sor balacan."

Tahsin: "Sütün kilosunu kaçtan satıyorsunuz?"

Kaso: "Güzden gelip sözi keser mandıraci... Bu yıl 45 kuruş. Ona göre süti bağlar kendine... Bizim de ihtiyacımız var, satarız."

Tahsin: "Peki şehirdeki paket sütin fiyatı..."

Meyri: "Ben bilmem örgetmen efendi."

Leyli: "Nerde beni şehere götüren var ki?"

Kaso: "Şehere getmesen olmaz... Bir sen eksük kaymışsin şehirde zati."

Taso: "Ben ne bilürüm oğul paket süti."

Selo: "Diyelim ki yüz seksen kuruş. Ne olacak?"

Tahsin: "Hele sen de, iki lira... Peki sevgili köylü büyüklerim. Siz diyelim ki, örgütlendiniz."

Leyli: "Neyettüğ neyettüğ?"

Meyri: "Ne diyersin kardaş, ağnamaduğ."

Taso: "Heee. Hele bizim dili konuş örgetmen efendi."

Tahsin: "Yani sizin gibi konuşayım, sözün gelişi. Bütün köylüler bir arayla geldi, kooperatif kurdu."

Meyri: "O neydi anacan?"

Kaso: Hele susun bir Meyri bibi. Adam sözi bitürsün. Bilemadağumuz yeri soraruğ."

Tahsin (izleyiciye döner, şairane hareket ve sesle konuşur): "Köylü sütü birlikte satmaya karar verdi ve dünyanın en zengin kır çiçeği örtüsünden özgür ineklerimizin otlamasının ürünü, dünya güzeli sütümüz... Ah özgür doğa; özgür hayvanlar..."

Kaso: "Paaa, bu adam şaşurdi ola..."

Taso: "Ben de ağnamadım, bu nasıl bir adam?"

Tahsin: "Vermedik zağota, mandraya, aracıya... Sattık sütümüzü yüz kuruşa."

Meyri: "Hay lolo!"

Leyli: "Hani ki o günler..."

Tahsin (şairane, coşkuludur): "Olmaz olmaz demeyin. Bir de beni deneyin."

Selo: "Cıvıttı, keçileri kaçırdı."

Tahsin (kendine gelir): "Bana bak emekçi kardeşim. Bu köylü yurttaşımızın sırtından geçinen asalaklara değil, senin gibi emekçi olan bu insanların yanında yer almalısın." (Selo'nun kolundan tutmaya kalkar, Selo kaçar)

Tahsin: "Süt satılınca yüz kuruşa. Kaç kişiye birden yedirir ekmek... Gönlü hoş olur vatandaşın, alır karısının elinden ahır süpürgesini" (süpürgeyi eline alır).

"Gider hayvanını otlatmaya."

Meyri: "Ölme eşeğim ölme..."

Leyli: "Hani seni kimi ergişi ki, köy yerinde? O süpürgeyi de ver örgetmen efendi. İstambola götüreceğim. Sen bağşa süpürge bul kenden..."

Tahsin: "Yılda iki erkek mal satabilen, kapısına koyduğu yirmi kovandan, çok az bir emekle on onbeş teneke bal alan vatandaşımın gözü de açılır, kısmeti de..."

Taso: "Ne çoğ şey ağnattın oğul. Kafam hep karıştı."

Tahsin: "Bunlar bugüne kadar konuşulmadığı için kafan karışıyor amca. Dahası da var. Sizin buradaki Kafkas arısı 7.2 mm dil uzunluğuyla nektarın en türlüüne çeşitlisine ulaşmayı başarıyor. Çiçek derseni eşi benzeri yok."

Leyli (izleyenlere): “Arının dili mi olurmuş anacan? Ahan da gene dedi çiçek.”

Meyri: “Kız bir sus... Adam doğru diyer. Çiçek bizim ekmeğimiz, balımız.”

Tahsin: “Buranın balı Anzer balından bile değerli aslında, TEMA Vakfı araştırdı, ben uydurmuyorum. Arada birileri hile hurda katmasa... Bunun da yolu var. Kuracaksın adam gibi bir denetim mekanizması, barkotlayacaksın balı...”

Leyli: “Korkot mi dedin kardaş? O dedüğün ot değil?”

Kaso (kafasını kaşımaktadır): “Neyi katliyecen örgetmen efendi?”

Tahsin: “Barkot, barkot... Yani bu yörenin olduğuna arıcı birliği onay vermiş olacak.”

Leyli (izleyenlere) “Barkotunen korgot... Lay lay lay.”

Tahsin: “Balın satış fiyatı çıkacak bugünkünün üç katına. Bala hile hurda karıştıranları denetleyip piyasadan kaldıracak arıcı örgütü.”

Leyli: “Neyin örgisi örgetmen efendi?”

Tahsin (coşmuştur): “Tarımda teknoloji kullanılacak. Dünya güzeli doğal peynirler adam gibi paketlenip Batı dünyasına pazarlanacak.”

Meyri: “Ben ağnamaya başladım. Senin dedüğün olsa, herkeşin geçimi de olur, kendine göre işi de...”

Tahsin: “Dünyanın gelecek günleri, suyu, ekini, sütü, peyniri elinde tutanda... Siz bilirsiniz...”

Herkes birbirine bakar. Bu sırada daha önce sessizce olay yerinden ayrılmış olan Selo, yanında bir polisle geri gelir. Uzaktan öğretmen Tahsin’i işaret eder.

Polis grubun yanına gelir.

Polis: “Bu ne kardeşim? Ne konuşuyorsun sen?”

Tahsin: “Ne mi konuşuyorum. Ot çiçek, böcek...”

Meyri: “Arı, süt, berkod, kortorotuf, örgi.”

Leyli: “Kaptan da varkaptan (eliyle işaret eder),” gorgot, kartol, örgi, paket, tekerlek... “

Polis: "Bırakın şimdi geyiği... "(Tahsin'e) "Sen vatandaşı kışkırtıyormuşsun."

Leyli: "Kış kış mi etmiş?"

Meyri: "Şeherin ortasına geyik mi gelmiş anacan?"

Kaso (Leyli'ye): "Kız bir sus Allahın cezası."

Taso (Meyri'ye): Meyri bir sus...

Tahsin: "Vatandaşın bagajından para almaya kalkıyor... Ben de karşı çıktım. Bu mu kışkırtma?"

Selo: "Yapılan yollara, verilen hizmetlere laf eden sen değil misin?"

Tahsin: "Ne ilgisi var kardeşim? Demiryolu istemek, karayolu politikasını eleştirmek yurttaş olarak hakkım değil mi? Memlekette demokrasi yok mu?"

Polis: "Eleştirmek mi? Nasıl eleştirdin bakalım... (Kafasını kaşır) Hangi sözleri kullandın. Ona göre, amirime sormam lazım. "

Tahsin: "Sor bakalım... Ama önce görevini yap. Vatandaşın da burada hakkı var. Yalnız otobüs firmasının ya da personelinin değil, vatandaşın da haklarını kollamanız gerek... Aldığınız aylıkta yurttaşların tümünün verdiği vergiler ve emeği var.

Köylü amcalarımızın, teyzelerimizin bavulu yok, çuvalı var diyelim. Para vermek zorunda mı?

Otobüsün kliması da bozukmuş sonra."

Polis: "Ben bagaja, yolcuya, klimaya karışmam... Onu trafikçilere söyleyin."

Selo: "Yalan söylüyor. Halkı kışkırtıyor bu adam."

Leyli: "Bize mi kış kış demiş? Yoğ, ele bişe demedi..."

Polis otobüsün yazısına bakarken düşünmeye başlar.

Polis: "Ya sanki bizim müdürlüğe bir yazı gelmişti bu firmayla ilgili."

Polis kenara çekilir.

Polis: "Biraz bekleyin bakalım." (Cep telefonunu çıkarıp bir numara arar)

Polis: "Aloo. Harun, hele o dosyaya bak bir kardeşim. Şu savcılıktan gelen yazılara... Bir otobüs firması hakkında mahkeme kararı vardı. Yazı gelmişti..."

Bu arada kalabalık bağırıp itişmektedir. Polis yüksek sesle kendini duyurmaya çalışır.

Durur dinler...

Polis: "O pencerenin yanındaki dolapta olacak yazı. Bilgisayar girişini de yapmıştık."

Yine dinler.

"Ha ha o mavi klasör. Bu yılın yazısı canım..."

Bekler. "İnayet Turizm.... Tamam...."

Polis: "Evet evet garajdayım. İnayet turizm değil mi?... Tamam.... Evet, garajdayım. Tamam gelirim..."

Polis ortaya döner: "Nerede bu otobüsün şoförü? Mavin nereye gitti?"

Taso: "Aha yazıhanaya getti poles efendi."

Selo polisin konuşmalarını dinleyip sessizce çekilmiştir.

Polis (Tahsin'e): "Konuşmalarınıza dikkat edin. Olay çıkarmaya çalışmayın. Biz de işlem yapmak zorunda kalmayalım."

Tahsin: "Memur bey. Biraz anlamaya çalışın. Burada bozuk araçlarla, fazla bilet satarak, bir şeyleri bahane ederek fazla para alıyorlar. Kendi işlerine gelen şeyleri konuşunca kışkırtma olmuyor, bizimki kışkırtma..."

Her ağızdan bir ses çıkmaya başlar.

Az sonra Selo yanında şoför Halimle gelir.

Kaso: "Ahan geldi mavin..."

Polis: "Bu otobüs yola çıkamaz."

Şoför Halim: "Nedenmiş o?"

Polis: "Mahkeme kararı var firma hakkında. Geçen gün de emniyete tebliğ edildi mahkeme kararı."

Şoför Halim: "Memur bey... Mahkemeynen otobüsün ne alakası var?"

Kaso: "Hakket mamır efendi. Otobüse mahkeme ne karuşur? Ecele getmemiz lazım. İstambul'da düğün var."

Polis: "Ya kardeşim sen bir karışma hele..."

Şoför Halim: "Memur bey biraz anlayış gösterin. Aha bak burada hizmet veriyoruz vatandaşa. Çuvaldır, araba ipidir, süpürgeci, götürüyoruz. Kim alır bu yükü?"

Taştan öğretmen: "Hizmet veriyorsunuz da, gözünü çıkarıyorsunuz. Bagaj için de para istiyorsunuz. Otobüsün kliması bozukmuş."

Şoför Halim (Selo'ya): "Bu mu o dediğın yolcu?"

Selo: "Evet Halim ağbi."

Leyli (Meyri'ye): "Kaptan bu miymiş?"

Meyri: "Heral odur."

Leyli Halim kaptanın arkasına geçip pantolonunu kontrol etmeye çalışır. Oyun bitene kadar sürer bu gözlem)

Halim (Tahsin'e): "Sen hele sus bakalım. Bir dinleseydiler senin buradaki konuşmanı... Bak ki kaç özel yetkili mahkeme kararı çıkardı hakkında." (Durur, düşünür) "Senin bilet yanlış kesilmiş zaten... Yer yok otobüste."

Tahsin: "Ne konuşmuşum, yurttaş olarak haklarımı savunmak suç mu? Ya da nehirimi, otumu... Nasıl yanlış kesilmiş... Aha bilet elimde. Parasını da vermişim." (bileti gösterir).

Halim'le Tahsin birbirlerinin üstüne yürürler.

Polis (Tahsin)e: "Karıştırmayın ortalığı..."

Tahsin (Şofora): "Hele yasayı, mahkemeyi savunana bakın."

Polis araya girer.

Polis: "Kavga etmeyin. Alırım..."

Tahsin: "Kimi alıyorsun kardeşim? Ben yolcuym, diğer yolcuların bazı sorunları için konuşuyorum, bu kadar. Benim biletimi nasıl iptal ederler?"

Selo: "Yolcuysan yolculuğunu bil. Sana neymiş yapılan yoldan, barajdan."

Tahsin: "Bana ne, olmayacak da, sana mı olacak kardeşim."

Şoför Halim (Selo'ya) : "Ya hele bir sakin olun. Önce bu otobüsün işini çözmemiz lazım. Yoksa kimse bir yere gidemez." (önce kafasını kaşır, sonra Selo'ya işaret eder, çağırır)

Şoför Halim, muavin Selo'yu alıp çıkar.

Polis: (Kalabalığa) "Bu bey suç unsuru içeren bir şey konuştu mu?"

Leyli (Meyri'ye): "Neyin suri dedi, bibi?"

Taso: "Biz bilmeyiz poles kardaş... Dedi baraj yapılmasın. Para alacağsınız belki de, sora da malız otsuz kalacağ."

Kaso: "Biz ne bilağ ki, hangisi suçtur. Hangisi değül..."

Meyri: "Abu Kaso yeğenim de, kimin dönerini yediysen, reyini ona ver, başkasına verirsen ayıp olur dedi."

Leyli: "Ben de sorarım ki, ne konuşersiz, ağnadan yoğ... Şaşurup kaldım."

Polis kafasını kaşır.

Bu arada herkes konuşmaya başlar.

Az sonra Halim ve Selo ellerinde kocaman kartona yazılmış C harfiyle gelirler.

İNAYET TURİZM'in baş tarafına C harfini yapıştırırlar.

Polis: "Oldu mu şimdi kardeşim ya. Siz ne yapıyorsunuz?"

Tahsin: "Hah! Tam oldu memur bey. Şimdi daha güzel oldu adı."

Leyli (elini siper edip bakar –okuryazarlığı yoktur): "Ne yazdiler oriye?"

Kaso: "Ananın şeyini yazdiler... Bir sussan olmaz."

Leyli: "Niye susacam ola abursuz? Senin ananın kine benziyer yazduğları..."
(Kaso'nun üstüne yürür)

Halim (bağırır) : "Demokrasilerde çare tükenmez memur bey. Noterden satışını yapıyoruz otobüsün. Sicili tertemizdir yeni firmamızın, birazdan yola çıkıyoruz..."

Koy oğlum Selo, en neşelisinden bir vidyo filmi; seyretsin yolcularımız. Şenlensin havamız.

Yaparız bir indirim; alınız çuvalları da..."

Oyun havası çalmaya başlar... Herkes karşılıklı oynamaya çıkar.